

ликитѣ български борци. Въ ореола на сла-
вата вижда народнитѣ герои и Христо Бо-
тѣвъ, който знае, че народътъ почита бореца,
падналъ за свободата и ще имъ пѣе пѣсенъта:

Затуй ни пѣе пѣсенъта
на Странджа баиръ гората
на Иринъ-Пиринъ тревата.

И ако тази пѣсенъ на Балкана не на-
мѣри отзвукъ въ сърдцата на хората, Балкана
отново я поема:

Тако ми никой не чуе
горитѣ ще я поематъ
долища ще я повторятъ.

Когато борцитѣ на поробения народъ се
биятъ съ народнитѣ поробители, Балканътъ взе-
ма живо участие въ тѣхната свещена борба:

Тамъ, тамъ буря кърши клонове,
а сабя ги свива на вѣнецъ . . .

Балканътъ живѣе съ страданията на на-
рода; за всички велики народни борци за сво-
бодата Балканътъ е билъ тѣхенъ вдъхнови-
тель и учитель:

Балканътъ моя пръвъ учитель бѣ,
люля ме волността му, растнахъ съ нея,
учихъ се отъ потоцитѣ да пѣя
и да чета по звездното небе.
На моя родъ ми пѣеше пѣсенъта
бездомни вихъръ въ тъмнитѣ букаци . . .

Н. В. Ракитинъ. Мургащъ.